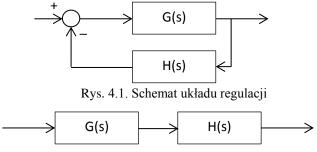
Temat ćwiczenia nr 4:

Miejsce geometryczne pierwiastków równania charakterystycznego (mgp).

Celem ćwiczenia jest wykorzystanie linii pierwiastkowych do projektowania układów regulacji o określonych własnościach

Metoda miejsca geometrycznego pierwiastków (mgp) zwana inaczej metodą linii pierwiastkowych służy do analizy zmian położenia pierwiastków równania charakterystycznego. Mgp wykreślane jest dla zmieniającego się wzmocnienia układu otwartego tzn. kolejne punkty mgp są wykreślane dla kolejnych wzmocnień. Analiza mgp pozwala dobrać nastawy regulatorów, w celu osiągnięcia zadanych właściwości układu. Na podstawie wyglądu mgp możemy więc powiedzieć jak układ będzie się zachowywał dla danego wzmocnienia i gdzie będą się znajdowały jego pierwiastki dominujące. Aby zanalizować układ z ujemnym sprzężeniem zwrotnym (zamknięty) przedstawiony na rys. 4.1 wykreśla się mgp dla układu otwartego rys. 4.2.

Rys. 4.2. Schemat układu otwartego

Dane sa transmitancie:

 $H(s) = \frac{K}{s}$ oraz G(s) – transmitancja toru głównego, wygenerowana losowo w skrypcie (UPEL).

Wstępnie zakładamy, że K=1.

4.1. Projekt układu regulacji, w którym współczynnik tłumienia układu zamkniętego ξ (zeta) ma zadaną wartość.

Zadanie polega na dobraniu regulatora P (wzmocnienia K) w podanym układzie (dane wygenerowane zostaną w UPEL w ćwiczeniu nr 4), w ten sposób, żeby w układzie regulacji (rysunek 4.1) współczynnik tłumienia wynosił zadaną przez projektanta wartość. Rozwiązując zadanie należy wykorzystać linie pierwiastkowe i zależność współczynnika tłumienia ξ od położenia pierwiastków dominujących. Dane są: numG – licznik transmitancji toru głównego, denG – mianownik transmitancji toru głównego oraz eta - współczynnik ξ (w transmitancji sprzężenia zwrotnego zmienne jest tylko wzmocnienie K, które należy wyznaczyć).

Ćwiczenie należy wykonać w MATLAB'ie (poza UPEL) i przesłać dokumentację przebiegu ćwiczenia i uzyskane wyniki przez *Zadanie* na UPEL (plik z wypełnionym szablonem sprawozdania).

Uwaga: Każde uruchomienie funkcji (na UPEL) będzie powodowało wygenerowanie nowego zestawu danych, dlatego każdy powinien skopiować dane, które wykorzysta w ćwiczeniu i zamieścić je w przesyłanym pliku.

Przebieg ćwiczenia:

- 1. Wstępnie założyć, że K=1;
- 2. Wyznaczyć transmitancję układu otwartego (funkcja w series);
- 3. Wykreślić mgp dla danego układu otwartego (funkcja rlocus);
- 4. Wyznaczyć kolejno wzmocnienia dla pierwiastków odpowiadającym tłumieniu:
 - a) ξ1 równemu wartości *eta* wygenerowanej na UPEL;
 - b) ξ2 odpowiadającemu podwójnemu dominującemu pierwiastkowi rzeczywistemu (jeżeli istnieje);
 - c) $\xi 3 = 0$;
 - d) $\xi 4 = 1$

Wykonując punktu a) do d) wykorzystać funkcje sgrid i rlockfind.

- 5. Dla wszystkich punktów a) do d) wyznaczyć położenie zer i biegunów dla układu zamkniętego (funkcja pzmap).
- 6. Dla wszystkich punktów a) do d) wykreślić odpowiedzi układu zamkniętego (rys.4.1) na skok jednostkowy.
- 7. Dla wygenerowanego tłumienia ξ1 wyznaczyć pulsację drgań nietłumionych ωn

4.2. Warunki zaliczenia ćwiczenia nr 4:

Ocenie będzie podlegała wyłącznie praca wykonana w trakcie trwania ćwiczeń.

Przez *Zadanie* na UPEL należy przesłać w pliku pdf wypełniony szablon sprawozdania. W sytuacji, gdy w danym układzie nie da się uzyskać określonego tłumienia, to po wykreśleniu mgp (z zaznaczoną stałą tłumienia) należy wpisać taki wniosek (z uzasadnieniem) w miejscu, gdzie dla danego podpunktu wpisane ma być wyznaczone wzmocnienie K (nie wyznacza się wtedy rozkładu zer i biegunów oraz odpowiedzi na skok jednostkowy dla układu zamkniętego).

Przydatne podczas realizacji ćwiczenia funkcje MATLABA:

• **rlocus**(**L**,**M**) – wykreśla linie pierwiastkowe dla układu otwartego o transmitancji $G(s) = \frac{L(s)}{M(s)}$

[R,Wz] = rlocus(L,M) - w macierzy R zwracane są pierwiastki odpowiadające wzmocnieniom z wektora Wz.

W obu wyżej wymienionych zastosowaniach jako parametr funkcji można użyć sys, gdzie $sys = \mathbf{tf}(\mathbf{L}_{\bullet}\mathbf{M})$, wtedy stosuje się np. $\mathbf{rlocus}(\mathbf{sys})$

 \mathbf{Ri} = $\mathbf{rlocus}(\mathbf{L},\mathbf{M},\mathbf{Wz}(\mathbf{i}))$ – gdzie Ri wektor, zawierający pierwiastki równania charakterystycznego dla wzmocnienia $W_Z(i)$

- Funkcja series dokonuje mnożenia transmitancji szeregowego układu G1(s)=L1(s)/M1(s) i G2(s)=L2(s)/M2(s) i umieszcza wynik w zmiennych wektorowych Lo i Mo tworząc transmitancję Go(s)=Lo(s)/Mo(s). Sposób użycia [Lo,Mo]=series(L1,M1,L2,M2)
- Funkcja feedback służy do wyznaczenia transmitancji układu ze sprzężeniem zwrotnym.

Sposób użycia [Lz,Mz]=feedback(L1,M1,L2,M2,-1), przy czym: L1,M1 - licznik, mianownik transmitancji toru głównego L2,M2 licznik, mianownik transmitancji toru sprzężenia zwrotnego, a Lz,Mz - licznik, mianownik układu ze sprzężeniem zwrotnym (-1).

 Funkcje: real i imag pozwalają na wyodrębnienie odpowiednio części rzeczywistej i urojonej liczby zespolonej.

Sposób użycia:

Re = real(Z)

Im=imag(Z), gdzie Z jest liczbą zespoloną

Funkcja length zwraca długość wektora (liczbę elementów).
 Sposób użycia:

Dl_wekt=length(wekt), gdzie *wekt* jest wektorem (tablica jednowymiarową), a *Dl wekt* jest liczbą elementów w tym wektorze

- Funkcję **sgrid(zeta,omega)** wykreśla linii stałego tłumienia dla tłumienia ξ (zeta) i pulsacji ω z (omega). Np. można przyjąć, że ω z = 10;
- Funkcja rlocfind, która zwraca wartość wzmocnienia oraz położenia pierwiastków
 równania charakterystycznego. Jeśli w aktywnym oknie graficznym jest wykreślone
 mgp przy pomocy funkcji rlocus to funkcja rlocfind umożliwia wybranie myszką
 żądanego pierwiastka, dla którego chcemy znać wzmocnienie oraz położenie
 pozostałych pierwiastków.

Sposób użycia [**k,p**]=**rlocfind**(**L,M**), przy czym w zmiennej **k** otrzymujemy wzmocnienie natomiast w **p** wartości pierwiastków.

Zmienne L, M są licznikiem i mianownikiem transmitancji G(s) = L(s)/M(s), tej samej którą użyliśmy do wykreślenia mgp.

• Funkcja step służy do wykreślenia charakterystyki skokowej układu opisanego transmitancją G(s)=L(s)/M(s).

Sposób użycia: **step(L,M)**

- Funkcja **pzmap** służy do wykreślenia zer i biegunów układu opisanego transmitancją G=L/M. Sposób użycia: **pzmap(L,M)**.
- Dla każdej funkcji można znaleźć help MATLAB'a i wywołuje się go dla danej funkcji jak w przykładzie: np. **help rlocus** lub **help series**.